

บันทึก

เรื่อง กฎหมายซ้อนกฎหมาย

หนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารที่ ๑๕๐๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ความว่า ด้วยข้าพเจ้าหนังสือพิมพ์เข้าประจำวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ลงบทความเรื่องกฎหมายซ้อนกฎหมาย (ในหน้า ๓) ว่า “เมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วมีกฎหมายออกมาฉบับหนึ่งเรียกว่า พระราชบัญญัติเหรียญตราพระราชทานสงครามทวีปยุโรป แม้จะได้มีพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ใช้ซึ่งเป็นกฎหมายอยู่แล้วก็ตามแต่สภาผู้แทนฯ ก็ออกกฎหมายเข้าไปซ้อนพระบรมราชโองการ กฎหมายฉบับนี้มิได้เสียหายแก่ใคร แต่เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าขณะนี้ผู้เชี่ยวชาญของเรามีความคิดแปลก ๆ เพื่อสนองน้ำใจผู้บังคับบัญชา”

ข้าพเจ้าขออธิบายชี้แจงดังต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๙ ประเทศไทยได้ประกาศสงครามเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับประเทศมหาอำนาจรบกับราชศัตรู ณ ทวีปยุโรป ประชาชนคนไทยมีความรักชาติได้ยอมเสียสละเลือดเนื้อ สละชีพเพื่อชาติอาสาสมัครเข้าเป็นทหารไปราชการสงคราม ณ ทวีปยุโรปซึ่งเรียกกันว่า สงครามโลกครั้งที่ ๑ และโดยที่ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรร่วมกับประเทศมหาอำนาจจนได้ชัยชนะมาสู่ประเทศชาติ ดังปรากฏในประวัติศาสตร์ของประเทศไทยและชาวโลกก็ทราบดีอยู่แล้ว ในครั้งนั้นพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเหรียญงานพระราชสงครามในทวีปยุโรปให้แก่ผู้ที่ได้กระทำการรบในงานพระราชสงครามนั้นใน พ.ศ. ๒๔๖๒ ด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเฉลิมเกียรติคุณเชิดชูคุณงามความดีของผู้ที่ไปปฏิบัติราชการเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ

ในการพระราชทานเหรียญนี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ มิได้ทรงกระทำในรูปนิตินิติบัญญัติ ซึ่งในเรื่องนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไว้ว่าพระบรมราชโองการของพระมหากษัตริย์ในสมัยสมบูรณ์อาญาสิทธิราชย์จะมีผลเป็นกฎหมายก็ต่อเมื่อทรงกระทำในรูปนิตินิติบัญญัติ และโดยเฉพาะในเรื่องเหรียญนี้ไม่ได้มีประกาศพระบรมราชโองการแต่ประการใดเลย และผู้ที่ได้รับพระราชทานเหรียญนี้หาได้รับสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนของทางราชการเช่นเดียวกับผู้ที่ได้รับพระราชทานเหรียญต่าง ๆ ในยุคนั้น เช่นเหรียญชัยสมรภูมิ

เพื่อเชิดชูเกียรติประวัติความดีงามในเรื่องนี้ให้เด่นยิ่งขึ้น จึงได้นำเอาเกียรติประวัติความดีงามขึ้นนี้ตราไว้ให้ปรากฏ และให้ผู้ที่ได้รับพระราชทานเหรียญนั้นได้มีสิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบแบบแผนของทางราชการเช่นเดียวกับผู้ที่ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ ในการให้สิทธินี้มีวิธีทางอย่างเดียว คือการออกพระราชบัญญัติเท่านั้น และหา

ใช้การออกกฎหมายซ้อนกฎหมายไม่ จึงได้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้เพื่อให้นุชนรุ่นหลังได้ระลึกถึงเกียรติของชาติสืบไป ได้แนบบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องนโยบายถ่านหิน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยเสนอไปยังกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารแล้ว โดยหนังสือที่ น. ๘๕๔/๒๕๙๒ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๙๒ มาด้วยแล้ว

(นายหยุด แสงอุทัย)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๙๓